ที่ สส ๐๐๒๙/๐๕๔๙

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
จังหวัดสมุทรสงคราม อ.เมือง สส ๗๕๐๐๐

๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ส่งคำสั่งพนักงานตรวจแรงงาน

เรียน นายประเทือง บัวบาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งพนักงานตรวจแรงงาน ที่ ๒๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

พร้อมหนังสือนี้ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสงคราม ขอส่งคำสั่งที่ ๒๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๑๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุจิน ภูริภัณฑ์ธนะ)
เจ้าพนักงานแรงงานอาวุโส
พนักงานตรวจแรงงาน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ชื่อและที่อยู่ของผู้รับ

ชื่อ นายประเทือง บัวบาง
ที่อยู่ 25 หมู่ 4
ตำบลบางสะแก
อำเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม
75120

ฝากส่ง

วันที่ 17 เดือน เม.ย. พ.ศ. 2559

1.
ตราประจำวัน
ของที่ทำการรับฝาก

ช่องนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
เลขที่ของสิ่งของ
ที่ขอใบตอบรับ
๓๗๔๑

คำตอบรับของผู้รับ ได้รับสิ่งของตามที่แจ้งไว้ข้างต้นเรียบร้อยแล้ว

เมื่อวันที่ 19 เดือน เม.ย. 2559 พ.ศ. เวลา 16.30 น.

ลงชื่อผู้รับหรือผู้รับแทน

ผู้รับแทนชื่อ

เกี่ยวพันกับผู้รับโดยเป็น

ลงชื่อเจ้าหน้าที่ผู้นำจ่าย

2.
ตราประจำวัน
ของที่ทำการที่นำจ่ายคืนผู้ฝาก

คำสั่งพนักงานตรวจแรงงาน
สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสงคราม
ที่ ๒๗ /๒๕๕๙
เรื่อง ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

พนักงานตรวจแรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ทำการตรวจสภาพการจ้างและสภาพการทำงานของ นายประเทือง บัวบาง(พี ที โปสเตอร์) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ โดยมีนายประเทือง บัวบาง เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓๗๕๐๒๐๐๐๑๕๙๖๔ เป็นเจ้าของกิจการ ตั้งอยู่เลขที่ ๒๕ หมู่ ๔ ตำบลบางสะแก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบกิจการผลิตป้ายประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีลูกจ้างรวม ๒๐ คน

๑. พนักงานตรวจแรงงาน ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและตรวจสอบเอกสารและพยานบุคคลประกอบแล้ว ปรากฏว่าสถานประกอบกิจการของท่านไม่จัดวันหยุดพักผ่อนประจำปี ตามมาตรา ๓๐ ไม่จัดทำข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย ตามมาตรา ๑๐๘ ไม่จัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทย ตามมาตรา ๑๑๒ ไม่จัดทำเอกสารเกี่ยวกับ การจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตามมาตรา ๑๑๔

๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๐ ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้วครบหนึ่งปีมีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีได้ปีหนึ่งไม่น้อยกว่าหกวันทำงานโดยให้นายจ้างเป็นผู้กำหนดวันหยุดดังกล่าวให้แก่ลูกจ้างล่วงหน้าหรือกำหนดให้ตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน

ในปีต่อมานายจ้างอาจกำหนดวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่ลูกจ้างมากกว่าหกวันทำงานก็ได้

นายจ้างและลูกจ้างอาจตกลงกันล่วงหน้าให้สะสมและเลื่อนวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ยังมิได้หยุดในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้

สำหรับลูกจ้างซึ่งทำงานยังไม่ครบหนึ่งปี นายจ้างอาจกำหนดวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่ลูกจ้างโดยคำนวณให้ตามส่วนก็ได้

มาตรา ๑๐๘ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป จัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย และข้อบังคับนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการดังต่อไปนี้

(๑) วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก
(๒) วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด
(๓) หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด
(๔) วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด
(๕) วันลาและหลักเกณฑ์การลา
(๖) วินัยและโทษทางวินัย
(๗) การร้องทุกข์

(๘) การเลิกจ้าง...

(๘) การเลิกจ้าง ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษ

ให้นายจ้างประกาศใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป และให้นายจ้างจัดเก็บสำเนาข้อบังคับนั้นไว้ ณ สถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้างตลอดเวลา และให้ส่งสำเนาข้อบังคับให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศใช้ข้อบังคับดังกล่าว

มาตรา ๑๑๒ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้าง พร้อมที่จะให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจได้ในเวลาทำการ

การจัดทำทะเบียนลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ลูกจ้างเข้าทำงาน

มาตรา ๑๑๓ ทะเบียนลูกจ้างนั้นอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล

(๒) เพศ

(๓) สัญชาติ

(๔) วันเดือนปีเกิด หรืออายุ

(๕) ที่อยู่ปัจจุบัน

(๖) วันที่เริ่มจ้าง

(๗) ตำแหน่งหรืองานในหน้าที่

(๘) อัตราค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง

(๙) วันสิ้นสุดของการจ้าง

เมื่อมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนลูกจ้าง ให้นายจ้างแก้ไขเพิ่มเติมทะเบียนลูกจ้างให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น หรือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ลูกจ้างได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงให้นายจ้างทราบ

มาตรา ๑๑๔ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) วันและเวลาทำงาน

(๒) ผลงานที่ทำได้สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๓) อัตราและจำนวนค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดที่ลูกจ้างแต่ละคนได้รับ

เมื่อมีการจ่ายค่าจ้าง ล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารตามวรรคหนึ่งไว้เป็นหลักฐาน

รายการในเอกสารตามวรรคหนึ่งจะอยู่ในฉบับเดียวกันหรือจะแยกเป็นหลายฉบับก็ได้

ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา และค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง โดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่น ให้ถือว่าหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของลูกจ้างเป็นเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินดังกล่าว

มาตรา ๑๑๕ ให้นายจ้างเก็บรักษาทะเบียนลูกจ้างไว้ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันสิ้นสุดของการจ้างลูกจ้างแต่ละราย และให้นายจ้างเก็บเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างไว้ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันจ่ายเงินดังกล่าว

มาตรา ๑๑๖...

มาตรา ๑๔๖ “นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม .....มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๓๙ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๓๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานตรวจแรงงานมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๓) มีคำสั่งเป็นหนังสือให้นายจ้างหรือลูกจ้างปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

มาตรา ๑๔๑ คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานตามมาตรา ๑๓๙ (๓) ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่ง และให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายดังกล่าวให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน เว้นแต่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือมีการวางหลักประกันตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างหรือลูกจ้างได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานตามมาตรา ๑๓๙ (๓) หรือได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนด การดำเนินคดีอาญาต่อนายจ้างหรือลูกจ้างให้เป็นอันระงับไป

ฯลฯ

๓. พนักงานตรวจแรงงานพิเคราะห์แล้วเห็นว่า สถานประกอบกิจการของท่านไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ กรณีดังนี้

(๑) ไม่จัดวันหยุดพักผ่อนประจำปี ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

(๒) ไม่จัดทำข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย ตามมาตรา ๑๐๘

(๓) ไม่จัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทย ตามมาตรา ๑๑๒

(๔) ไม่จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตามมาตรา ๑๑๔

ซึ่งการกระทำผิดตาม (๑) (๒) (๓) (๔) มีโทษตามมาตรา ๑๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๙ (๓) จึงมีคำสั่งให้ นายประเทือง บัวบาง นายจ้าง/เจ้าของกิจการ ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้จัดวันหยุดพักผ่อนประจำปี ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

(๒) ให้จัดทำข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย ตามมาตรา ๑๐๘

(๓) ให้จัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทย ตามมาตรา ๑๑๒

(๔) ให้จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตามมาตรา ๑๑๔

ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ลงชื่อ

(นางสุจิน ภูริภัณฑ์ธนะ)
พนักงานตรวจแรงงาน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑